«رسالت» به مناسبت روز جهانی سالمندان، چالش‌ها و دغدغه‌های آنان را بررسی کرده است

سالمندی و ضرورت اتخاذ سیاست‌های کارآمد

گروه اجتماعی

برآوردهای جمعیتی نشان می‌دهد، بحران سالمندی ایران از ۱۴۱۰ آغاز و در یک شتاب منحصربه‌فرد، در سال ۱۴۲۰ جمعیت سالمندی کشور دو برابر شده و به ۲۰ درصد می‌رسد. بعد از آن افزایش جمعیت سالمندی تا بیش از یک سوم جمعیت (۳۳ درصد) در سال ۱۴۳۵، ادامه خواهد یافت و چالش‌هایی مانند افزایش هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی و درمانی، نیاز بیشتر به زیرساخت‌های مراقبت از سالمندان و ناپایداری نظام رفاهی را به‌دنبال دارد. هرچه این بحران تشدید شود، منابع ورودی به صندوق‌های بازنشستگی نسبت به خروجی‌های آن‌ها کاهش یافته و وابستگی به بودجه عمومی برای پرداخت تعهدها افزایش یافته. این‌ها چکیده‌ای از سخنان «حسام‌الدین علامه»، پژوهشگر حوزه سالمندی در گفت‌وگو با «رسالت» است که مشروح آن را از نظر می‌گذرانید.

***

بحران سالمندی در ایران از ۱۴۱۰ به بعد آغاز می‌شود، وقتی از بحران سالمندی حرف می‌زنیم، دقیقا از چه چیزی حرف می‌زنیم، آیا کشور ما در این زمان اندک می‌تواند زیرساخت‌های لازم را فراهم کند؟

شروع سالمندی در سال ۱۴۱۰ را به سه علت بحران می‌نامند، نخست اینکه جمعیت سالمندان ایران در این سال از ۱۴ درصد عبور می‌کند. کشوری با جمعیت سالمندان کمتر از ۷ درصد، جوان است. بین ۷ تا ۱۴ درصد در دوران گذار و میانسالی جمعیت قرار دارد، بالای ۱۴ درصد، سالمند و بیش از ۲۱ درصد سالخورده محسوب می‌شود. بنابراین کشور ما در ۱۴۱۰ هویت سالمندی پیدا می‌کند و این هویت، تبعات و پیامدهایی را به دنبال دارد. دومین علت بحران این است که دوره بیش‌زایی ایران از سال ۱۳۵۸ به بعد آغاز و تا ۱۳۷۰ ادامه دارد، متولدین این سال در ۱۴۱۰ به تدریج با سن متوسط ۵۲ سالگی وارد دوره بازنشستگی می‌شوند و این مسئله موج جدید و فشار مضاعفی را بر صندوق‌ها وارد می‌کند.

سالمندی جمعیت همیشه برای صندوق‌های بازنشستگی یک تهدید نبوده است. چون هرچه تعداد سالمندان بیشتر باشد، سهم مستمری بگیران از صندوق هم بیشتر می‌شود. هرچه این سهم بالاتر باشد یعنی افراد کمتری به صندوق‌های بازنشستگی پول واریز و افراد بیشتری پول دریافت می‌کنند. هرچه بحران سالمندی جمعیت، تشدید شود منابع ورودی به صندوق‌ها نسبت به خروجی‌های آن‌ها کاهش یافته و وابستگی به بودجه عمومی برای پرداخت تعهدها افزایش یافته.

سال ۱۳۵۸ فردی با حدود ۲۷ سال خدمت، ۱۳ سال به طور متوسط حقوق بازنشستگی دریافت و بعد هم فوت می‌کرد، درحالی که اکنون آن ۲۷ سال خدمت فقط با یک سال افزایش به ۲۸ سال رسیده و میانگین مدت پرداخت حقوق به بازنشستگان کشوری ۲۷ سال است. به این ترتیب، فشار بر صندوق‌ها زیاد شده، از طرف دیگر، طبق گفته معاونت رفاه اجتماعی وزارت رفاه، حقوق بازنشستگی تنها ۲۵ تا ۳۳ درصد از سبد معیشتی سالمندان را تأمین می‌کند و به خاطر تورم بالا، حقوق بازنشستگی پاسخگوی نیازهای معیشتی و هزینه بالای مراقبت‌های بهداشتی و درمانی سالمندان نیست. موضوع دیگری که سالمندی را به یک بحران تبدیل می‌کند، این است که متولدین دهه ۱۳۵۰ به بعد وقتی وارد دوران سالمندی می‌شوند نسبت به قبل متولدین این دهه با افزایش جهشی آسیب‌های اجتماعی روبه‌رو شده‌اند که باعث افزایش سالمندان تنها یا سالمندی با اطرافیان کم از ۱۴۱۰ به بعد می‌شود، به‌عنوان نمونه آمار طلاق در سال ۱۳۵۸ حدود ۲۱ هزار نفر بوده ولی در سال ۱۴۰۱ به حدود ۲۱۰ هزار نفر رسیده است، یعنی در حدود ۱۰ برابر افزایش پیدا کرده، درحالی که جمعیت ما کمتر از ۲٫۴ برابر افزایش یافته و این نشان می‌دهد ۴ برابر رشد آمار طلاق بیشتر از رشد آمار جمعیت بوده است. بنابراین افزایش شدید تجرد قطعی، افزایش زوج‌های ناز و زوج‌هایی که بی‌فرزندی یا تک‌فرزندی را اختیار کرده‌اند، باعث کاهش اطرافیان سالمند و حتی افزایش پدیده سالمندان تنها به ویژه در میان زنان می‌شود، این افراد چه از نظر بحث‌های فرهنگی و اجتماعی و چه اقتصادی و مراقبتی؛ پیامدهایی را برای خود و خانواده‌هایشان به همراه دارند و جامعه و دولت باید هزینه بیشتری برای حمایت از آن‌ها صرف کند، درحالی که زیرساخت‌های اجتماع‌محور و حمایتی ما برای پدیده سالمندان تنها مهیا نیست.

اینکه آیا در فرصت محدود باقی‌مانده می‌توان کاری انجام داد، طبیعتا چنانچه اقدامات لازم صورت بپذیرد و در ۸ و ۹ سالی که فرصت داریم، زیرساخت‌های کشور در بخش‌های مختلف در حوزه سلامت، محیط دوستدار سالمند و بیمه مراقبت طولانی‌مدت از سالمندان، آموزش و فرهنگ‌سازی برای مواجهه درست با این پدیده و سمن‌های محله محور فراهم شود، عوارض این دوران برای کشور، جامعه، خانواده و فرد سالخورده به شدت کاهش می‌یابد. امروزه کشورهای دنیا به این نتیجه رسیده‌اند که برای بهبود کیفیت زندگی سالمند باید به چرخه زندگی افراد توجه کرد، یعنی از زمانی که فرد به دنیا می‌آید برای حفظ سلامت، سبک زندگی صحیح، ارتقاء کیفیت زندگی، ازدواج به‌هنگام، فرزندآوری به موقع و کافی، تأمین مسکن و امنیت شغلی و آموزش‌های پیش از ورود به دوره بازنشستگی برنامه‌ریزی و اقدام کرد، به عبارتی اگر فرد سالخورده دارای بیمه و سبک زندگی سالم باشد و مهارت‌های لازم را فرا گرفته باشد، در دوران سالمندی تابع آورشده و از کیفیت زندگی خوبی بهره‌مند خواهد بود، بنابراین مواجهه درست با پدیده سالمندی بعد از سالمندی نیست و از همان عوان زندگی باید برنامه‌ریزی‌های جامع و همه‌جانبه صورت پذیرد.

در کشورهای توسعه‌یافته به چه صورت است؟ آن‌ها چرخه زندگی را مدنظر دارند و به همین دلیل، سالمندان در این کشورها با مشکلات کمتری دست به گریبان‌اند؟

دقیقا به همین ترتیب است. کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه شرق آسیا به موضوع پوشش بیمه شغلی و مراقبتی، پررنگ کردن مسئولیت‌پذیری اجتماعی و ایجاد سمن‌های محله محور برای حمایت از سالمندان توجه دارند، اخیرا بانک اطلاعات سالمندی هم مدنظر قرار گرفته است، اینکه با دسترسی به اطلاعات درست از خوشه‌بندی گروه‌های سالمند، به‌نیازمندترین آنان حمایت‌های هدفمند و هوشمند ارائه شود. برای خدمات مبتنی بر مکان و مبتنی بر نیازهای یک سالمند احتیاج به بانک اطلاعات است و در این کشورها به تشکیل سامانه‌های جامع سالمندی به شکل ویژه توجه شده است. شاید برخی مسائل هنوز برای ایران زود باشد اما جوامع توسعه‌یافته، به سمت و سوی خانه‌های هوشمند گام برداشته‌اند و این فناوری‌های نوین به زندگی مستقل سالمندان تنها کمک می‌کند. همچنین این کشورها خانه‌های کوچک سالمندی ایجاد کرده‌اند تا سالخوردگان بتوانند در محیط‌های کوچکی که شرایط زندگی مستقل را دارند، با همراهی مراقبین زندگی کرده و خدمات لازم را دریافت کنند. محیط دوستدار سالمند هم جزء اهداف اصلی شهرداری در این کشورهاست و به این ترتیب با فراهم‌سازی حمایت‌های اجتماعی و ارائه خدمات بهداشتی و مراقبتی آنان را از انزوا خارج و برای بیرون رفتن از خانه ترغیب می‌کنند تا دوران سالمندی پویا و فعالی را پشت سر بگذارند. مناسب‌سازی فضاهای عمومی، تسهیل استفاده سالمندان از حمل‌ونقل عمومی، مهیا کردن بسترهای مشارکت اجتماعی با ایجاد سمن‌های سالمندی و آموزش فرهنگ‌سازی و احترام به سالمندان در مهدهای کودک و مدارس از دیگر اقدامات کشورهای توسعه‌یافته برای دوران سالمندی است.

این موارد در کشور ما محقق نشده و زمان تحقق آن هم نامشخص است. اما وضعیت پوشش بیمه‌ای و حمایتی سالمندان چگونه است؟

آمارهای نشان می‌دهد بین ۴۰ تا ۵۰ درصد سالمندان تحت پوشش خدمات و حمایت‌های صندوق‌های بازنشستگی و حدود ۹۶ درصد آنان تحت پوشش بیمه پایه قرار دارند. البته آن چهار درصدی که فاقد بیمه پایه‌اند، برای دریافت خدمات بستری در بیمارستان‌های دولتی تحت پوشش بیمه قرار می‌گیرند. اما متأسفانه آمار بیمه تکمیلی بسیار پایین است و یک چیزی در حدود ۷۱ درصد از سالمندان بیمه تکمیلی ندارند.

وضعیت مسکن سالمندان به چه صورت است، چند درصد آن‌ها مستأجرند و این مسئله چه مشکلاتی را برای آنان پدید می‌آورد؟

سال ۱۳۹۰ حدود ۸ درصد از سالمندان مستأجر بودند اما پیش‌بینی می‌شود این آمار در سال ۱۴۱۰ حداقل سه برابر افزایش یابد و علت آن وضعیت اقتصادی کشور و گرانی مسکن است. ازاین‌رو گروهی از افراد میانسال، بدون داشتن مسکن وارد دوره سالمندی می‌شوند و این افزایش ۲ تا ۳ برابری سالمندان مستأجر با توجه به ازکارافتادگی و فقدان درآمد مناسب، نگران کننده است. باید نهادهای حمایتی برای خانه‌دار شدن افراد تا پایان دوره میانسالی چاره‌اندیشی کنند. برخی از سالمندان نمی‌توانند از پس اجاره خانه بر بیایند درحالی که بعضی از آن‌ها شغل و درآمد هم ندارند، در این صورت با افزایش سالمندان راهشده و مجهول‌الهویه‌ای مواجه خواهیم بود که شاید عامدانه نخواهند مورد شناسایی قرار بگیرند تا مشمول خدمات بهزیستی باشند، لذا واجب است برای مسکن افراد مستأجری که در پایان دوره میانسالی هستند، بسته‌های حمایتی ویژه تعریف کرد.

گروهی از سالمندان فاقد مسکن، در خانه فرزندانشان سکونت دارند و گاه به دلیل کوچک بودن متراژ خانه و شاید دشواری نگهداری از فرد سالمند، آن‌ها را به مراکز نگهداری می‌سپارند، در این زمینه دو دیدگاه وجود دارد، یک عده معتقدند این کار با فرهنگ ایرانی سنخیتی ندارد، و گروهی دیگر معتقدند شرایط زندگی این گونه ایجاب می‌کند، شما چه فکر می‌کنید؟

مطابق ارزش‌های دینی ما احترام به والدین واجب است، فرهنگ ملی و ادبیات ما نیز مشحون از احترام و تکریم سالمندان و استفاده از تجارب آن‌هاست، اما برای سالخوردگان تنهایی که نمی‌توانند به صورت مستقل زندگی کنند، باید سمن‌های محله محور و خانه‌های کوچک سالمندی ایجاد، یا مراکز روزانه و مهدهای سالمندی را تأسیس کرد، تا افراد شاغل، فرد سالمند خود را صبح‌ها به این مراکز بسپارند و به هنگام بازگشت از محل کار، او را به منزل بازگردانند. با این وجود بخشی از آن‌ها نیازمند مراقبت و نگهداری‌اند و به‌تنهایی قادر به ادامه زندگی مستقل نیستند، بنابراین باید سکونتگاه‌های اجتماع‌محور را (خانه‌های کوچک سالمندی، مهدهای سالمند و مراکز روزانه) ایجاد کرد. حدود ۱۷ درصد از سالمندان ما به درجاتی از مراقبت احتیاج دارند، درحالی که براساس آمارهای موجود ۱۵ هزار تخت سالمندی در مراکز هیئت امنایی و خصوصی وجود دارد که هیچ‌گونه تناسبی با جمعیت نزدیک به دو میلیونی سالمندان نیازمند مراقبت ندارد. جدا از فرهنگ‌سازی و بسترسازی برای زندگی مستقل سالمند در خانه خود و در کنار عزیزان و آشنایان، باید تأسیس و گسترش سراهای سالمندی نوین را هم جدی گرفت. نمی‌توان به سراها و آسایشگاه‌های سالمندی بی‌توجه بود و لازم است متناسب با نیاز کشور برای این مسئله چاره‌اندیشی و زیرساخت‌ها را برای نگهداری از سالمندان نیازمند به مراقبت فراهم کرد.

در صحبت‌هایتان به ناکافی بودن تخت‌های سالمندی اشاره کردید، به ازای هر ۷۰ سالمند، چه تعداد تخت سالمندی وجود دارد؟ در کشورهای توسعه‌یافته این عدد به چه میزان است و ما چقدر با استانداردهای جهانی فاصله داریم؟

در کشورهای توسعه‌یافته به ازای هر ۱۸ سالمند یک تخت سالمندی و در ایران به ازای هر ۷۲ سالمند یک تخت وجود دارد که بخشی از این مسئله، به موضوع فرهنگ و احترام به سالمندان در ادبیات دینی و ملی ما ارتباط دارد، اما باید در نظر گرفت که جوامع توسعه‌یافته به‌دلیل زندگی مدرن تخت‌های سالمندی بیشتری دارند و جامعه ما نیز در حال حرکت به همین سمت است. شاغل بودن زن و مرد، کاهش بعد خانوار که باعث کاهش اطرافیان سالمند می‌شود؛ نگهداری نوبتی و چرخشی فرد سالخورده را با مشکل مواجه می‌کند، خانه‌های کوچک یک خوابه جوابگوی افزایش بعد خانوار نیست و امکان نگهداری از سالمند راست‌کت می‌کند و افزایش پیرسالان تنها، از جمله عواملی به شمار می‌رود که نیاز کشور را به نهضت افزایش تخت‌ها و آسایشگاه‌های سالمندی توجیه می‌کند.

متوسط هزینه درمانی و سلامت هر فرد در دوران سالمندی چقدر است، باتوجه به اینکه درصدی از سالمندان ما حتی از بیمه پایه هم برخوردار نیستند!

سال ۱۳۹۸ که ۱۰ درصد از جامعه را سالمندان تشکیل می‌دادند، بیش از ۶ درصد منابع بیمه‌ها به بحث سلامت سالمندان اختصاص پیدا کرد. در حال حاضر هم متوسط هزینه درمانی و سلامت هر فرد در دوران سالمندی ۶ برابر سایر دوران زندگی است. لذا هزینه‌های سلامت و مراقبت از مهم‌ترین واصلی‌ترین هزینه‌های سالمندان محسوب می‌شود، این درحالی است که ۴ درصد از سالمندان ما حتی از بیمه پایه برخوردار نیستند و ۷۱ درصد بیمه تکمیلی برای خدمات بستری ندارند.

در رأس سیاست‌گذاری‌ها، بحث بیمه مراقبت طولانی‌مدت مطرح است که باید راه‌اندازی شود. در حال حاضر حدود ۱۷ درصد از سالمندان در طول دوران سالمندی خود به مراقبت احتیاج دارند، یکی از کارهایی که در این زمینه در دنیا انجام می‌شود، برقراری بیمه مراقبت طولانی‌مدت از سالمندان است؛ یعنی از هر فرد شاغلی، طی دوران اشتغال، بیمه مراقبت هم کسر می‌شود تا در دوران سالمندی شرکت‌های بیمه بتوانند به آن دسته از سالمندانی که به مراقبت احتیاج پیدا می‌کنند سرویس‌های مراقبت ارائه دهند. به‌عنوان مثال در دهه اول اشتغال، یک درصد، در دهه دوم، سه درصد و در دهه سوم، ۵ درصد از حقوق یک فرد کسر می‌شود تا بیمه هزینه‌های فراوان مراقبت از سالمندان را بپردازد. اکنون هزینه ماهانه نگهداری و مراقبت از سالمندان در مراکزی با حداقل استانداردها حدود ۱۰ تا ۱۲ میلیون تومان است و در مراکز خصوصی با کیفیت عالی بالغ بر ۳۰ میلیون تومان است.

آیا اساسا سالمندی تهدید است یا فرصت و چقدر در کشور ما به سالمندی به چشم یک فرصت نگاه می‌شود؟

مسئله سالمندی را نباید صفر و صدی دید. بعضی‌ها از این مسئله تحت عنوان سونامی نقره‌ای و بحران یاد می‌کنند که هزینه‌های دولت، جامعه و خانواده‌های دارای فرد سالمند را به شدت افزایش می‌دهد و از این منظر تهدید است. اما بعضی دیگر، ظرفیت سالمندان را در اقتصاد نقره‌ای مؤثر دانسته و معتقدند، باتوجه به اینکه یک فرد در حدود ۵۲ سالگی بازنشسته می‌شود و حداقل تا ۷۵ سالگی توان فعالیت و مشارکت در سرمایه‌گذاری، کارآفرینی، هدایت و راهبری در بنگاه‌های اقتصادی و مشارکت در اقتصاد خرد را دارد، می‌تواند در سود جمعیتی دوم و اقتصاد نقره‌ای نقش‌آفرین باشد، اما فرصت یا تهدید دانستن جمعیت سالمند بستگی به فرهنگ‌سازی، بسترسازی و ایجاد زیرساخت در کشور دارد. اگر بانگاه چرخه زندگی، بسترهای درستی برای استفاده از سرمایه و توان سالمندان ایجاد شود، جمعیت مثبت آن نمایان خواهد شد و اگر بدون فرصت سازی و بسترسازی وارد دوران سالمندی شویم، پیامدهای آن هر دولت و جامعه‌ای را تهدید می‌کند.

می‌گویند به دلیل نیاز فزاینده جامعه به خدمات عمومی و کمبود منابع مالی دولت، استفاده از ظرفیت‌های جامعه برای مراقبت و حمایت از اعضای آسیب‌پذیر باهدف پاسخگویی به مسائل و بحران‌های این حوزه ضروری است. یکی از مهم‌ترین الگوهای سازمانی موفق در این رابطه، الگوی بانکداری زمان است. آیا تابه امروز برای ایجاد بیمه بانک زمان که در کشورهای دنیا مورد استفاده قرارگرفته فکری شده است؟

کاری به صورت جدی صورت نپذیرفته البته مطالعاتی انجام شده است. بانک زمان به این معناست که افراد طبق یک برنامه هوشمند نرم‌افزاری بخشی از زمان خود را برای کمک به افراد نیازمند و گروه‌های آسیب‌پذیر صرف و به‌عنوان یک امتیاز ذخیره کنند تا در صورت نیاز، از آن زمان برای نگهداری و مراقبت خود در دوران سالمندی استفاده کرده و خدمات لازم را از دیگر افراد جامعه دریافت کنند. به‌عبارت دیگر، سازمان‌های فعال بین حوزه بازار و دولت با عناوینی مانند بخش سوم و سازمان‌های داوطلبانه شناخته می‌شوند. بانک‌های زمان، شاخه‌ای مهم از خانواده بخش سوم هستند که چارچوبی جهت ارائه و دریافت خدمات در ازای زمان را فراهم می‌سازند. این سیستم بانکی، درواقع، شکل داوطلبانه‌ای از تبادل خدمات است که از واحدهای زمانی به‌عنوان ارز مبادله استفاده می‌کند. منطق پایه این رویکرد بانکی به این گونه است که فرد به میزان ساعاتی که خدمات ارائه می‌دهد، اعتبار زمانی کسب می‌کند و می‌تواند این اعتبارات را در آینده و به هنگام نیاز برای دریافت خدمت از دیگر اعضای بانک هزینه کند.

علاوه بر بانک زمان، یکی دیگر از مواردی که باید مورد پیگیری قرار گیرد، لایحه جامع حقوقی سالمندان است، چرا مراحل تصویب آن کُند است و وجود چنین قانونی چقدر اهمیت دارد؟

زمانی که رئیس دبیرخانه شورای ملی سالمندان بودم، در یک مطالعه تطبیقی و بانگاه بومی، لایحه بسیار جامع و کارآمدی را در بیش از ۷۰ ماده تهیه کردم، در این لایحه وظایف تمامی دستگاه‌های دولتی و نهادهای عمومی غیردولتی و سمن‌های اجتماعی مشخص و به ابعاد متعددی از زندگی سالمندان توجه شده است. در حال حاضر حدود ۱۱ درصد از جامعه ما را سالمندان تشکیل می‌دهند و طبق برآوردهای آماری تا حدود یک سوم جمعیت کشور در ۳۰ سال آینده سالمند خواهد بود، بنابراین باید برای این گروه آسیب‌پذیر که جمعیتشان در حال افزایش است، قوانین حمایتی داشت تا از وقوع سالمندآزاری پیشگیری و زندگی سالم و پویایی را برای آن‌ها فراهم کرد. این لایحه را به مرکز پژوهش‌های مجلس و اداره کل تنقیح قوانین مجلس ارسال و به فراکسیون سالمندی و سازمان بهزیستی کشور ارائه کردیم، اما متأسفانه جزء اولویت‌ها نیست. این موضوع یا باید در شورای ملی سالمندان و هیئت دولت به تصویب رسیده و به‌عنوان یک لایحه به مجلس برود، یا به‌عنوان یک طرح از سوی نمایندگان در صحن علنی به تصویب برسد. اما متأسفانه سالمندی به‌عنوان بحران پیش روی کشور هنوز لمس نشده و اراده‌ای برای ایجاد زیرساخت‌های سالمندی در کشور وجود ندارد.

نمونه این عدم لمس در برنامه هفتم توسعه قابل مشاهده است!

بله متأسفانه توجه لازم صورت نگرفته و باید سالمندی که موضوع مغفول در لایحه دولت است در مجلس مورد بازنگری قرار بگیرد، اگر زیرساخت‌ها را برای مواجهه با این پدیده فراهم نکنیم، کشور آسیب جدی می‌بیند، بخشی از این مسئله، به صندوق‌های بازنشستگی ارتباط دارد و باید صندوق‌ها را احیا کرد، سالمندی جمعیت، به‌مرور سهم عواید بازنشستگی از بودجه را افزایش و سهم سرمایه‌گذاری و نرخ سالانه تولید را کاهش می‌دهد و افزایش جهشی تعداد بازنشستگان، تشدید ورشکستگی این صندوق‌ها را به دنبال دارد. از سوی دیگر ۵۰ درصد از افرادی که از صندوق‌های بازنشستگی مستمری دریافت می‌کنند سالمند بوده و قریب به ۵۰ درصد سالمندان، بیمه بازنشستگی ندارند. علاوه بر این‌ها، الزام است سالمندان تحت پوشش کمیته امداد و سازمان بهزیستی کشور مورد حمایت جدی‌تری قرار بگیرند. بحث بیمه مراقبت طولانی‌مدت و دادن نقش به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها برای شکل‌گیری محیط دوستدار سالمند و شبکه سمن‌های سالمندی میان نسلی مبتنی بر توسعه محله محور حائز اهمیت است، تا به این ترتیب سالمندان را در محله‌ها شناسایی و برای آن‌ها برنامه‌های پرنشاط آموزشی، ورزشی، تندرستی و تفریحی برگزار و بسترحمایت اجتماعی محله محور با کمک و هدایت شهرداری‌ها و مشارکت مردمی فراهم شود.

آگهی تحدید حدود اختصاصی

نظر به اینکه هیات حل اختلاف مستقر در ثبت گناوه مالکیت به تصرفات مفروزی و مالکانه آقای علیرضا آزاد را نسبت به ششدانگ اعیان یکباب ساختمان به مساحت ۱۱۸۹/۸۰ مترمربع پلاک ۹۱۷ واقع در امام زاده گناوه بخش ۶ بوشهر که جهت آن پلاک ۹۱۷/۱۰۲۷۶ منظور گردیده برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۰۱۹۹۳ مورخ ۱۴۰۲/۴/۱۰ تائید نموده و آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمانهای فاقد سند رسمی و قانون ثبت نیز منتشر گردیده لذا آگهی تحدید حدود اختصاصی آن به استناد مادتین ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت و تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمان فاقد سند رسمی جهت قسمت مورد تصرف آقای علیرضا موسائی منتشر و به اطلاع متصرف نامبرده و مجاورین و صاحبان حقوق ارتفاقی می رساند که عملیات تحدیدی در صبح مورخ ۱۴۰۲/۸/۱ در محل شروع به عمل خواهد آمد. لذا بدینوسیله از متصرف نامبرده و مجاورین دعوت می شود در وقت تعیین شده فوق در محل وقوع ملک حضور یابند و اخواهی نسبت به حدود ارتفاقی برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورتجلسه تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته می شود معترضین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی مکلفند مطابق تبصره ماده ۸۶ آیین نامه قانون ثبت و تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده معترضین ثبتی مصوب ۷۳/۳/۲۵ ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض کتبی به اداره ثبت دادخواست به مراجع قضائی محل وقوع ملک تسلیم و تصدیق گواهی به جریان دعوی را به جهت ضبط در پرونده از دادگاه مربوط به اخذ و به ثبت تسلیم نمایند والا حق آنان ساقط می شود.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۷/۹ م الف ۵۵۶

محمد جهابدار

رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

==========

آگهی تحدید حدود اختصاصی

نظر به اینکه هیات حل اختلاف مستقر در ثبت گناوه مالکیت به تصرفات مفروزی و مالکانه آقای علیرضا موسائی را نسبت به ششدانگ اعیان یکباب ساختمان به مساحت ۲۵۰/۷۹ مترمربع پلاک ۹۱۷ واقع در امام زاده گناوه بخش ۶ بوشهر که جهت آن پلاک ۹۱۷/۱۰۲۷۷ منظور گردیده برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۰۲۰۱۳ مورخ ۱۴۰۲/۴/۱۰ تائید نموده و آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمانهای فاقد سند رسمی و قانون ثبت نیز منتشر گردیده لذا آگهی تحدید حدود اختصاصی آن به استناد مادتین ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت و تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمان فاقد سند رسمی جهت قسمت مورد تصرف آقای هادی خلفی منتشر و به اطلاع متصرف نامبرده و مجاورین و صاحبان حقوق ارتفاقی می رساند که عملیات تحدیدی در صبح مورخ ۱۴۰۲/۸/۱ در محل شروع به عمل خواهد آمد. لذا بدینوسیله از متصرف نامبرده و مجاورین دعوت می شود در وقت تعیین شده فوق در محل وقوع ملک حضور یابند و اخواهی نسبت به حدود ارتفاقی برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورتجلسه تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته می شود معترضین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی مکلفند مطابق تبصره ماده ۸۶ آیین نامه قانون ثبت و تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده معترضین ثبتی مصوب ۷۳/۳/۲۵ ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض کتبی به اداره ثبت دادخواست به مراجع قضائی محل وقوع ملک تسلیم و تصدیق گواهی به جریان دعوی را به جهت ضبط در پرونده از دادگاه مربوط به اخذ و به ثبت تسلیم نمایند والا حق آنان ساقط می شود.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۷/۹

م الف ۵۵۷

محمد جهابدار

رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

==========

آگهی تحدید حدود اختصاصی

نظر به اینکه هیات حل اختلاف مستقر در ثبت گناوه مالکیت به تصرفات مفروزی و مالکانه آقای هادی خلفی را نسبت به ششدانگ اعیان یکباب خانه به مساحت ۲۴۰ مترمربع پلاک ۹۱۷ واقع در امام زاده گناوه بخش ۶ بوشهر که جهت آن پلاک ۹۱۷/۱۰۲۴۵ منظور گردیده برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۰۲۶۰۵ مورخ ۱۴۰۲/۶/۲۱ تائید نموده و آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمانهای فاقد سند رسمی و قانون ثبت نیز منتشر گردیده لذا آگهی تحدید حدود اختصاصی آن به استناد مادتین ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت و تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمان فاقد سند رسمی جهت قسمت مورد تصرف آقای هادی خلفی منتشر و به اطلاع متصرف نامبرده و مجاورین و صاحبان حقوق ارتفاقی می رساند که عملیات تحدیدی در صبح مورخ ۱۴۰۲/۸/۱ در محل شروع به عمل خواهد آمد. لذا بدینوسیله از متصرف نامبرده و مجاورین دعوت می شود در وقت تعیین شده فوق در محل وقوع ملک حضور یابند و اخواهی نسبت به حدود ارتفاقی برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورتجلسه تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته می شود معترضین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی مکلفند مطابق تبصره ماده ۸۶ آیین نامه قانون ثبت و تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده معترضین ثبتی مصوب ۷۳/۳/۲۵ ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض کتبی به اداره ثبت دادخواست به مراجع قضائی محل وقوع ملک تسلیم و تصدیق گواهی به جریان دعوی را به جهت ضبط در پرونده از دادگاه مربوط به اخذ و به ثبت تسلیم نمایند والا حق آنان ساقط می شود.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۷/۹

م الف ۵۶۷

محمد جهابدار

رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

==========

آگهی تحدید حدود اختصاصی

نظر به اینکه هیات حل اختلاف مستقر در ثبت گناوه مالکیت به تصرفات مفروزی و مالکانه آقای هادی خلفی را نسبت به ششدانگ اعیان یکباب خانه به مساحت ۲۴۰ مترمربع پلاک ۹۱۷ واقع در امام زاده گناوه بخش ۶ بوشهر که جهت آن پلاک ۹۱۷/۱۰۲۴۵ منظور گردیده برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۴۰۰۱۰۰۲۶۰۵ مورخ ۱۴۰۲/۶/۲۱ تائید نموده و آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمانهای فاقد سند رسمی و قانون ثبت نیز منتشر گردیده لذا آگهی تحدید حدود اختصاصی آن به استناد مادتین ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت و تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی ساختمان فاقد سند رسمی جهت قسمت مورد تصرف آقای هادی خلفی منتشر و به اطلاع متصرف نامبرده و مجاورین و صاحبان حقوق ارتفاقی می رساند که عملیات تحدیدی در صبح مورخ ۱۴۰۲/۸/۱ در محل شروع به عمل خواهد آمد. لذا بدینوسیله از متصرف نامبرده و مجاورین دعوت می شود در وقت تعیین شده فوق در محل وقوع ملک حضور یابند و اخواهی نسبت به حدود ارتفاقی برابر ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورتجلسه تحدید حدود به مدت ۳۰ روز پذیرفته می شود معترضین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی مکلفند مطابق تبصره ماده ۸۶ آیین نامه قانون ثبت و تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده معترضین ثبتی مصوب ۷۳/۳/۲۵ ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض کتبی به اداره ثبت دادخواست به مراجع قضائی محل وقوع ملک تسلیم و تصدیق گواهی به جریان دعوی را به جهت ضبط در پرونده از دادگاه مربوط به اخذ و به ثبت تسلیم نمایند والا حق آنان ساقط می شود.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۷/۹

م الف ۵۶۷

محمد جهابدار

رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان گناوه

==========

دادنامه

گردشکار به تاریخ ۱۴۰۲/۳/۳۱ در وقت فوق‌العاده جلسه شعبه دوم شورای حل اختلاف بوشهر به تصدی امضاکننده ذیل تشکیل و پرونده کلاسه ۱۴۰۲/۴۵۳ تحت نظر است. قاضی شورا با بررسی اوراق و محتویات پرونده و ملاحظه نظریه مشورتی اعضاء شورا ختم رسیدگی را اعلام و با تکیه بر وجدان و شرف و استعانت از پروردگار متعال به شرح ذیل مبادرت به صدور رای می‌نماید.

رای قاضی شورا

درخصوص دعوی محمد ادیب نیا با وکالت ۱- پریسا مطیعی ۲- مهدی بنه گزی به طرفیت ۱- لاله مقنی ۲- علی رضا بابری به خواسته مطالبه مبلغ ۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و هزینه دادرسی و خسارت تاخیر تادیه بدین شرح که خواهان با استناد به یک فقره سفته به شماره ۱۶۳۲۶۴ مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۱۳ ادعا نموده که مبلغ فوق را از خوانده طلبکار می‌باشد که خوانده علیرغم ابلاغ قانونی اوراق دعوی از حضور در شورا و دفاع امتناع نموده است. با توجه به مصون ماندن مستندات خواهان از ایراد و اینکه مندرجات سند مذکور حکایت از صحت ادعای خواهان دارد. لذا دعوی خواهان را محمول بر صحت تلقی و مستندا به ماده ۹ قانون شورای حل اختلاف مصوب ۹۴/۸/۱۰ و مواد ۵۱۵-۵۰۲-۱۹۸ و ۵۲۲ قانون آیین دادرسی مدنی و مواد ۳۰۹-۳۰۷-۳۰۴ قانون تجارت حکم بر محکومیت خوانده به مبلغ ۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال بابت اصل خواسته و مبلغ ۲/۹۷۳/۸۰۰ ریال بابت هزینه دادرسی و حق الوکاله وکیل و خسارت تاخیر تادیه از تاریخ تقدیم و دادخواست ۱۴۰۱/۱۰/۲۶ تا هنگام پرداخت متناسب با تغییر شاخص قیمت سالانه که از طرف بانک مرکزی اعلام می‌شود و توسط اجرای احکام حقوقی